

Gerard Vergés, Premi

Josep Pla

El farmacèutic i escriptor Gerard Vergés, amb l'obra *Tretze biografies imperfectes*, ha estat guardonat en la divuitena edició del premi Josep Pla de narrativa en català, dotat amb un milió de pessetes, lliurat dilluns dia 6 a Barcelona. Vergés fou la sorpresa de la vetllada literària perquè el finalista, Albert Manent, amb la seva obra *El molí de l'ombra*, es considerava el favorit. Al capdavant, el jurat format per Joan Teixidor, Joan Perucho, Pere Gimferrer, Josep M. Castellet i Joaquim Molas s'inclinà «pels valors literaris de l'obra de Vergés enfront dels valors documentals de l'obra de Manent».

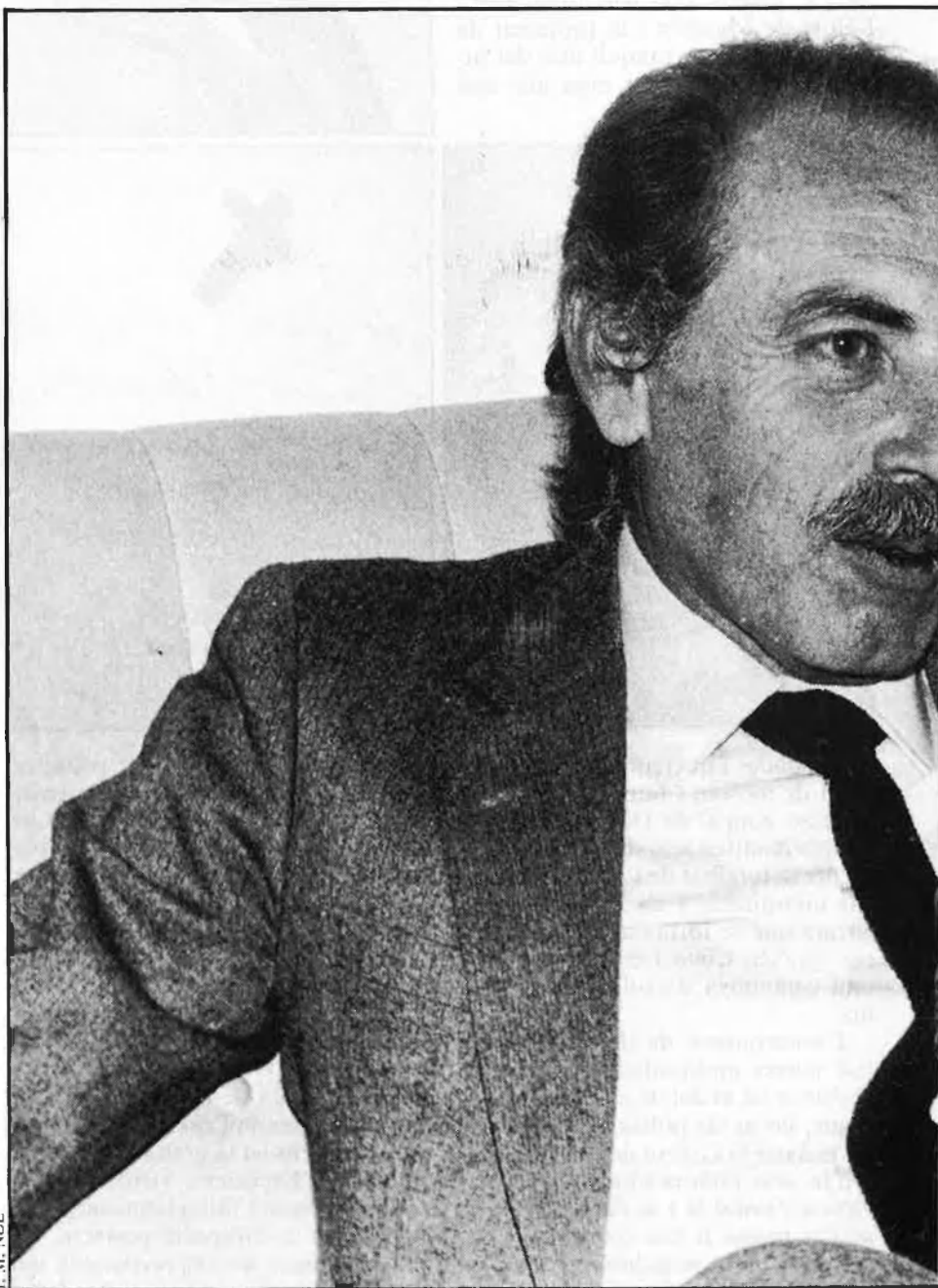
Gerard Vergés va néixer el 1931 a Tortosa, un poble gran, on no ha existit gairebé mai una tradició cultural ni literària; treballa de farmacèutic a uns laboratoris de la seua propietat per raons familiars. «Mire, jo les aficions literàries les he tingudes de tota la vida, a mi m'hagués agradat estudiar una carrera de lletres però l'ambient familiar —existia una tradició d'apotecaris i laboratoris— em va decantar per les ciències. De tota manera vaig fer la carrera sense abandonar mai aquesta dèria literària».

Tretze biografies imperfectes és el recull de personatges d'aspectes i èpoques molt diverses que Gerard Vergés utilitza com una excusa per a reflexionar sobre les seues preocupacions: «La poesia, la vida, la natura, la meua terra, la meua llengua...» «Dintre meu —es confessa— sempre portaré el poeta». Gerard Vergés es va donar a conèixer com a poeta a nivell dels Països Catalans el 1981 amb l'obtenció del premi Carles Riba. Tanmateix *Tretze biografies imperfectes* és el seu primer treball escrit en prosa catalana «perquè hi ha reflexions que es poden presentar en poesia però n'hi ha d'altres que indefugiblement s'han d'escriure en prosa». Entre aquestes biografies es troben personatges coneguts, com Shakespeare, el pintor italià Giorgio di Chirico, el pintor simbolista francès Gustav Maurois, la deessa mitològica Circe, el naturalista català Marià de la Pau Graells o altres d'interès per a l'autor, com el pagès Josep Cugat, el bandoler de les comarques de l'Ebre, Panxampla o el poeta Jaume Tió i Noé. «Els criteris que he seguit per

«Dintre meu sempre portaré el poeta», afirma Gerard Vergés, el tortosí nascut l'any 1931 que ha guanyat el darrer premi Josep Pla de Narrativa.

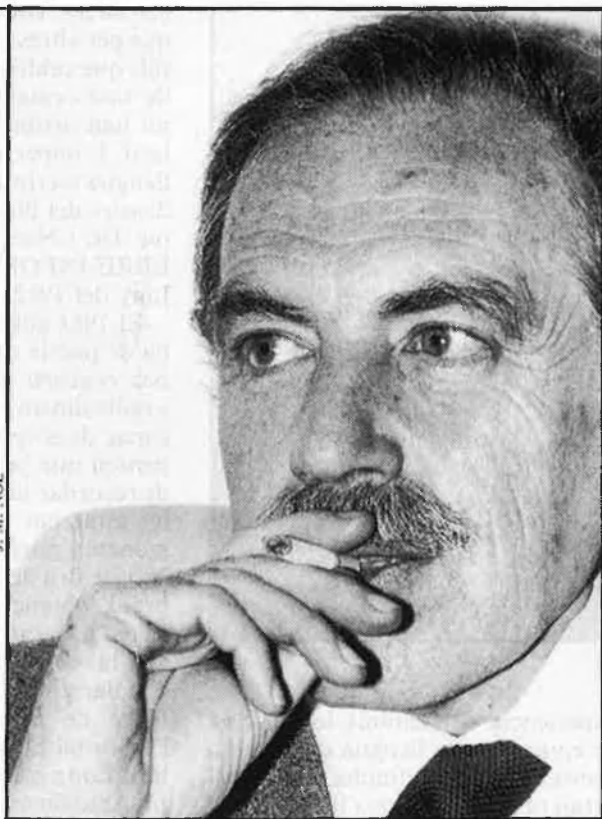
Joan Josep Carot

triar aquests tretze personatges —diu Gerard Vergés— han estat l'atzar i el caprici. Hi ha personatges, però, que els he buscat deliberadament perquè sabia que em serien útils per parlar d'algunes preocupacions meues, especialment de poesia». «Quan el setmanari tortosí EBRE-INFORMES em va atorgar el premi Jaume Tió i Noé, jo, en el parlament d'agraïment, vaig fer una curta biografia sobre el poeta Tió i Noé que em va servir posteriorment per a aquesta obra i reflexionar de la poesia del romanti-

J. M. NOÉ

«Seguiré amb el meu treball de farmacèutic perquè pocs escriptors poden viure de la literatura.»

J. M. NOÉ

cisme i del que jo entenc que és la poesia. Tanmateix he triat un pagès que vaig conèixer de petit per parlar de la meua infància, de la meua terra, del meu riu i de la meua llengua, entre d'altres coses». Gerard Vergés vol deixar ben clar, però el rigor de les dades biogràfiques que utilitza en aquesta obra. «He tingut que consultar moltes fonts i fer moltes lectures per parlar d'aquests tretze personatges».

—*¿Ara serà molt més fàcil poder publicar els seus llibres?*

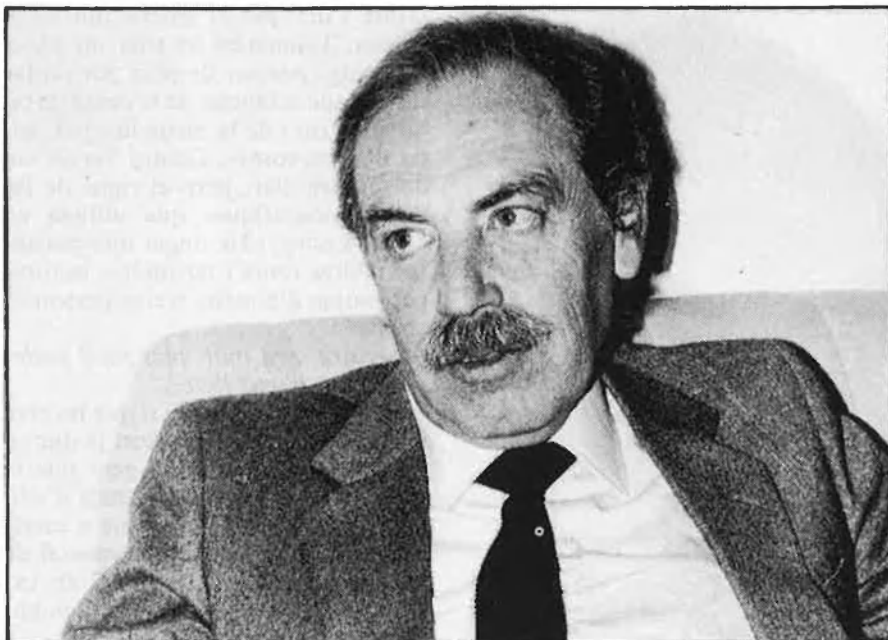
—Evidentment, això sí que ho crec i penso que és una gran sort ja que en aquest país hi ha molta gent que té problemes per a trobar canals d'edició. A partir d'ara, crec que si escric alguna altra cosa, sense necessitat de guanyar cap premi, ja tindrè els camins més oberts per a arribar a publicar-la.

—*¿Això no serà una temptació per a escriure amb molta més freqüència i dedicar-se més a la literatura?*

—De cap manera. A banda que he de guanyar-me la vida, també he de dir que sempre he estat molt responsable a l'hora d'escriure. Sóc molt autocrític amb la meua obra i em costa escriure amb presses i sense pensar-ho dues vegades, cosa de la qual no em penedeixo gens. Quan em poso a escriure ho faig amb tranquil·litat, la meua obra l'elaboro, la treballo, la paraula me l'estimo i la poleixo, però no m'agradaria que em consideressin un home que sempre està tancat al seu escriptori; m'agrada també pescar, la natura i prendre el sol.

L'obra guardonada, *Tretze biografies imprevistes*, va començar-la a escriure el desembre del 1984 i va enllestir-la l'estiu de l'any passat. El llibre sortirà al carrer, segons que ha assegurat l'editorial, el 19 de març, diada de San Josep. El premi Josep Pla de narrativa catalana no comportarà per a l'escriptor Gerard Vergés cap canvi en la vida professional, «jo seguiré amb el meu treball de farmacèutic perquè a la literatura, són actualment molt pocs els escriptors que poden dedicar-s'hi exclusivament. Pel que fa a la meua faceta literària, sí que suposa un canvi, perquè hi ha més gent que s'interessa per la meua obra, però això demana una major exigència literària».

Als vint anys Gerard Vergés inicià el treball de creació literària. La seva primera obra fou el quadern de poemes en castellà «Corazón en acecho». Cal destacar sobretot, però, el fet d'haver estat, juntament amb

J. M. NOÉ

«L'ambient familiar em decantà per les lletres.»

Jesús Massip, el creador i impulsor de la revista cultural *Géminis* (1953-1961), escrita també en castellà, que constituï la més destacada aportació cultural de les comarques de l'Ebre durant els anys de la dictadura franquista. Gerard Vergés després de

l'experiència de *Géminis* se n'adonà que emprava una llengua que no era la seva, «vaig ser ximplet d'adonar-me tan tard que la meua llengua és el català. Jo considero la meua obra escrita en castellà dolenta pel fet que no té autenticitat». Això, Vergés ho

considera com «un drama, encara que per altres raons polítiques i culturals que caldria no oblidar tan sovint, de tants catalans d'avui que encara no han arribat o hem arribat massa tard i imperfectament a la nostra llengua escrita», com recordava en el discurs del lliurament del premi Jaume Tió i Noé, atorgat pel setmanari *EBRE-INFORMES*, a principis de juny del 1982.

El 1981 guanyà el premi Carles Riba de poesia amb la seua obra *L'ombra rogenca de la lloba*, un treball «radicalment original i divertit, capaç de sorprendre fins i tot els qui pensen que ja ha estat tot dit, capaç de recordar-los, com a mínim, que no ha estat pas dit encara de totes les maneres possibles», segons que diu Xavier Bru de Sala en el pròleg del llibre. L'obtenció d'aquest premi suposà per a Gerard Vergés donar a conèixer la seua obra arreu dels Països Catalans. «Ara tinc ja lliurat un altre llibre de poesia que editarà aviat l'editorial Edicions Proa i que es titularà *Long play per a una ànima trista*. Actualment, malgrat tenir algunes idees i molts de papers escrits en el calaix, no té previst escriure res en concret. □

Concurs de dibuix i redacció, per a alumnes de pre-escolar i d'EGB de la ciutat de València.

Podeu recollir-ne les bases a l'Ajuntament de València. Delegació de Cultura. Plaça del País Valencià, 1.

El lliurament dels treballs es farà en la mateixa Delegació, abans del dia 12 de març de 1986.

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA - DELEGACIÓ DE CULTURA

